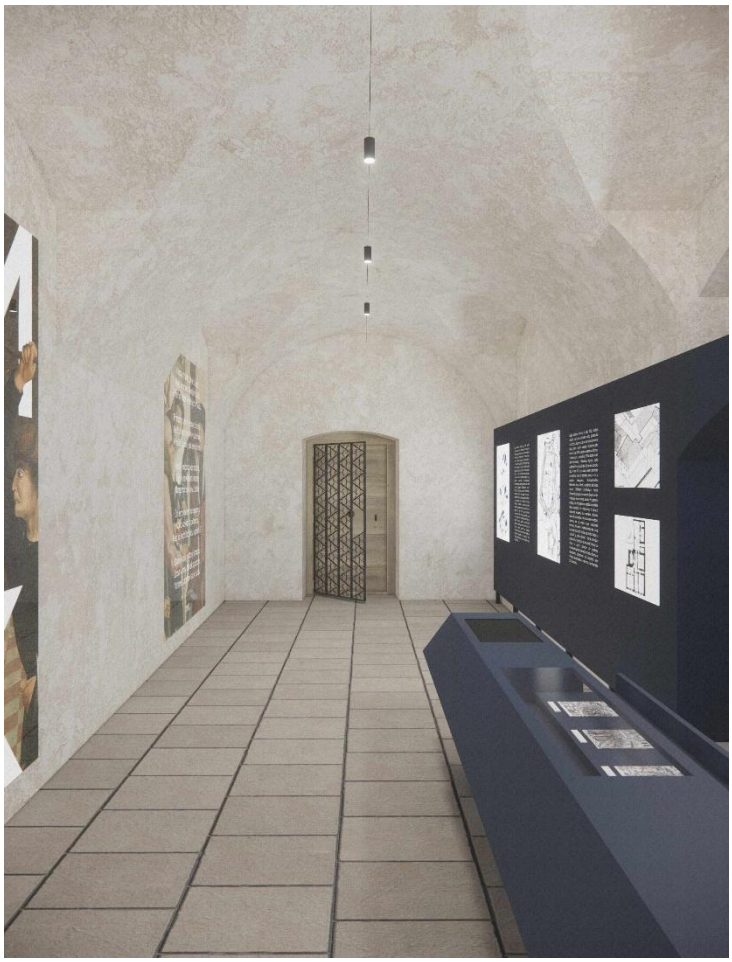

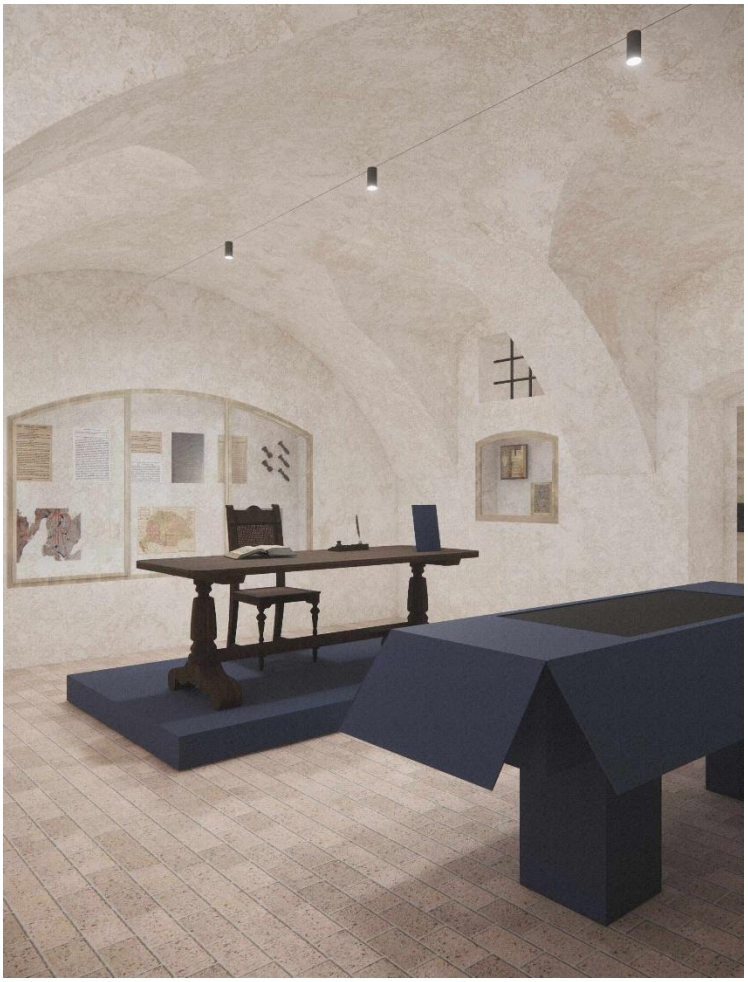

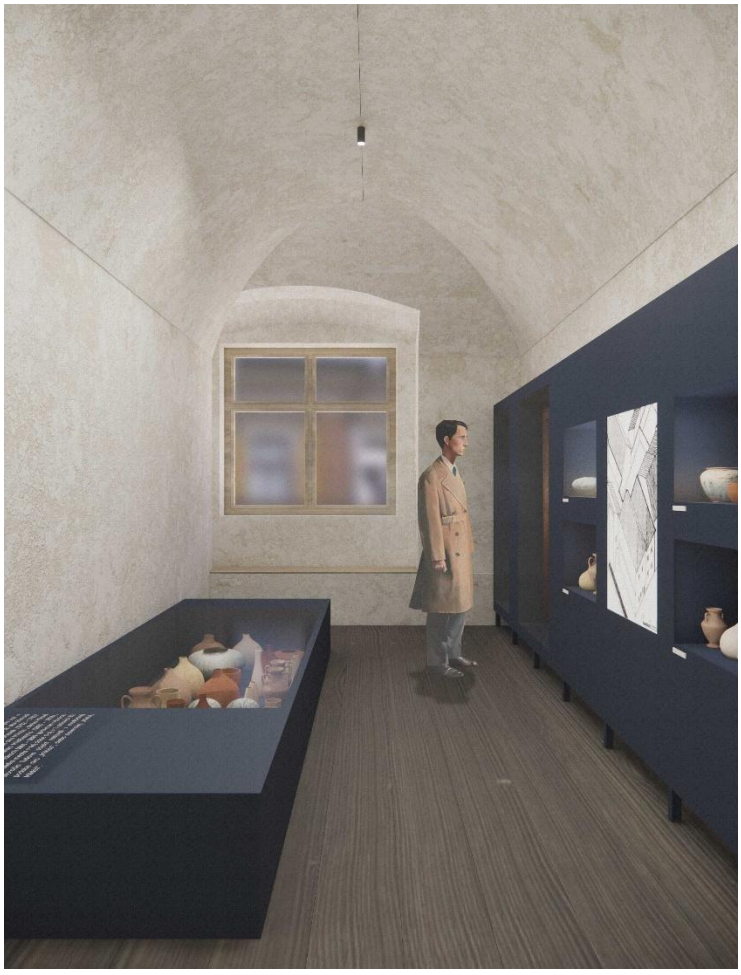

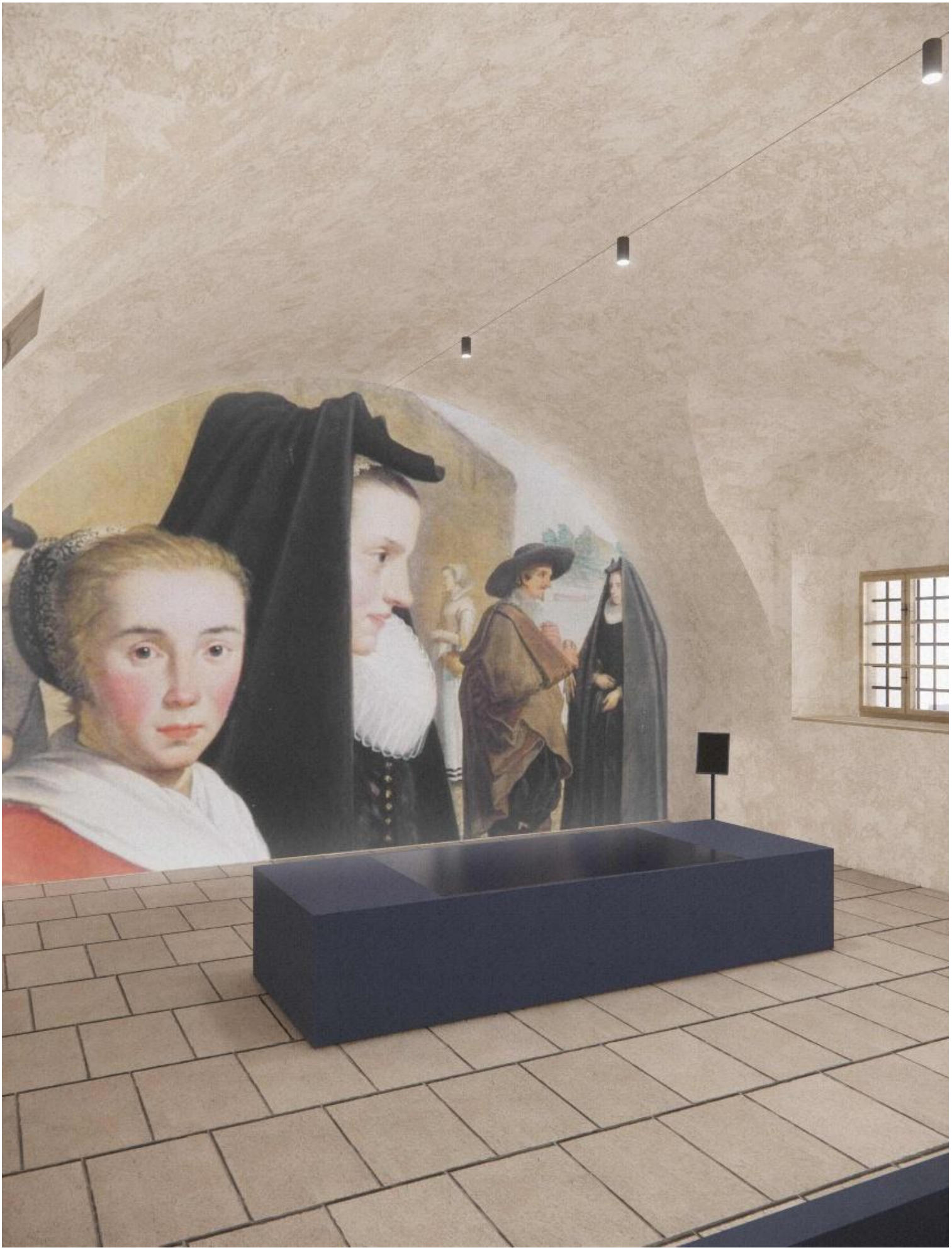

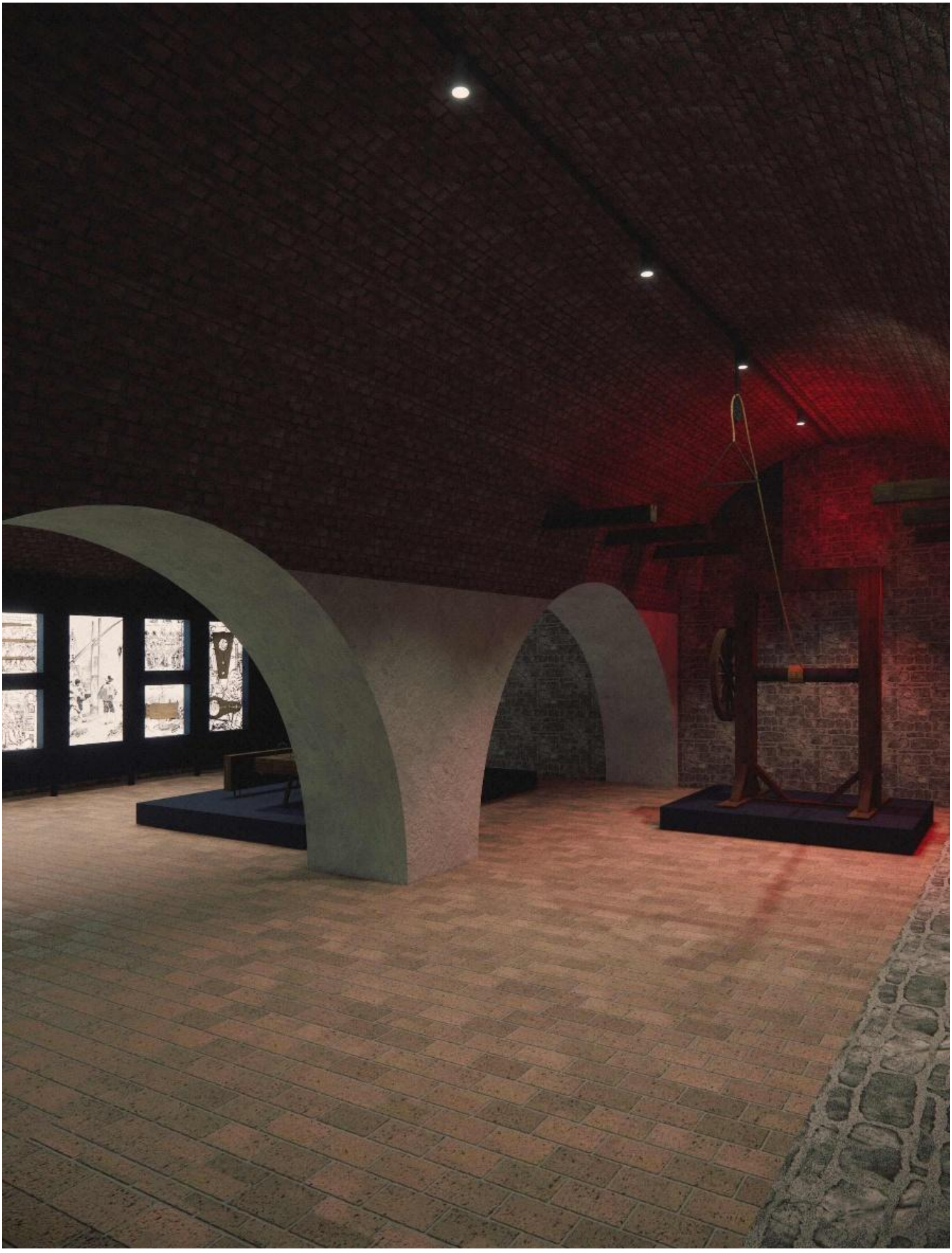

Mučiareň Miklušovej väznice
Predmety tortúry
Predmety tortúry

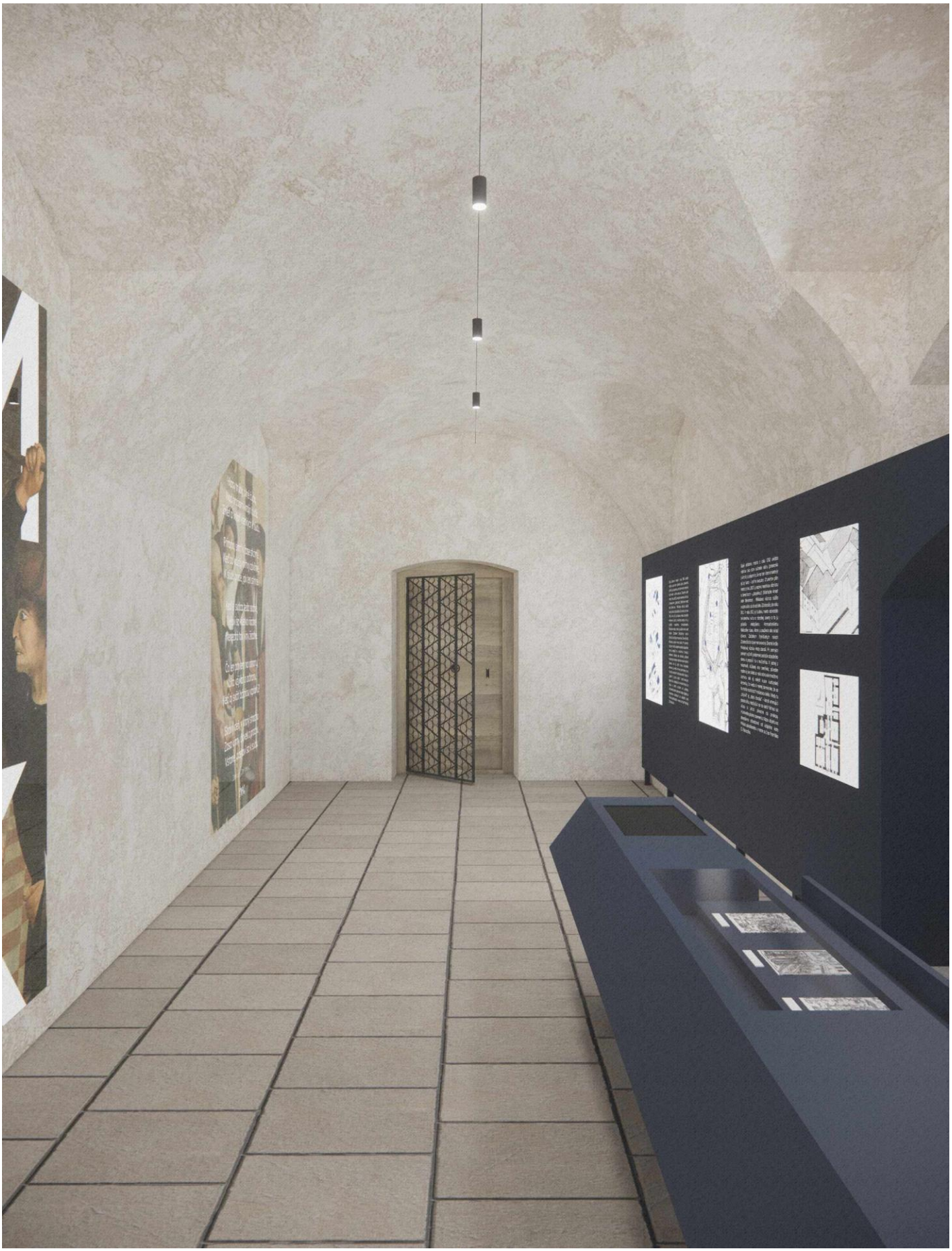

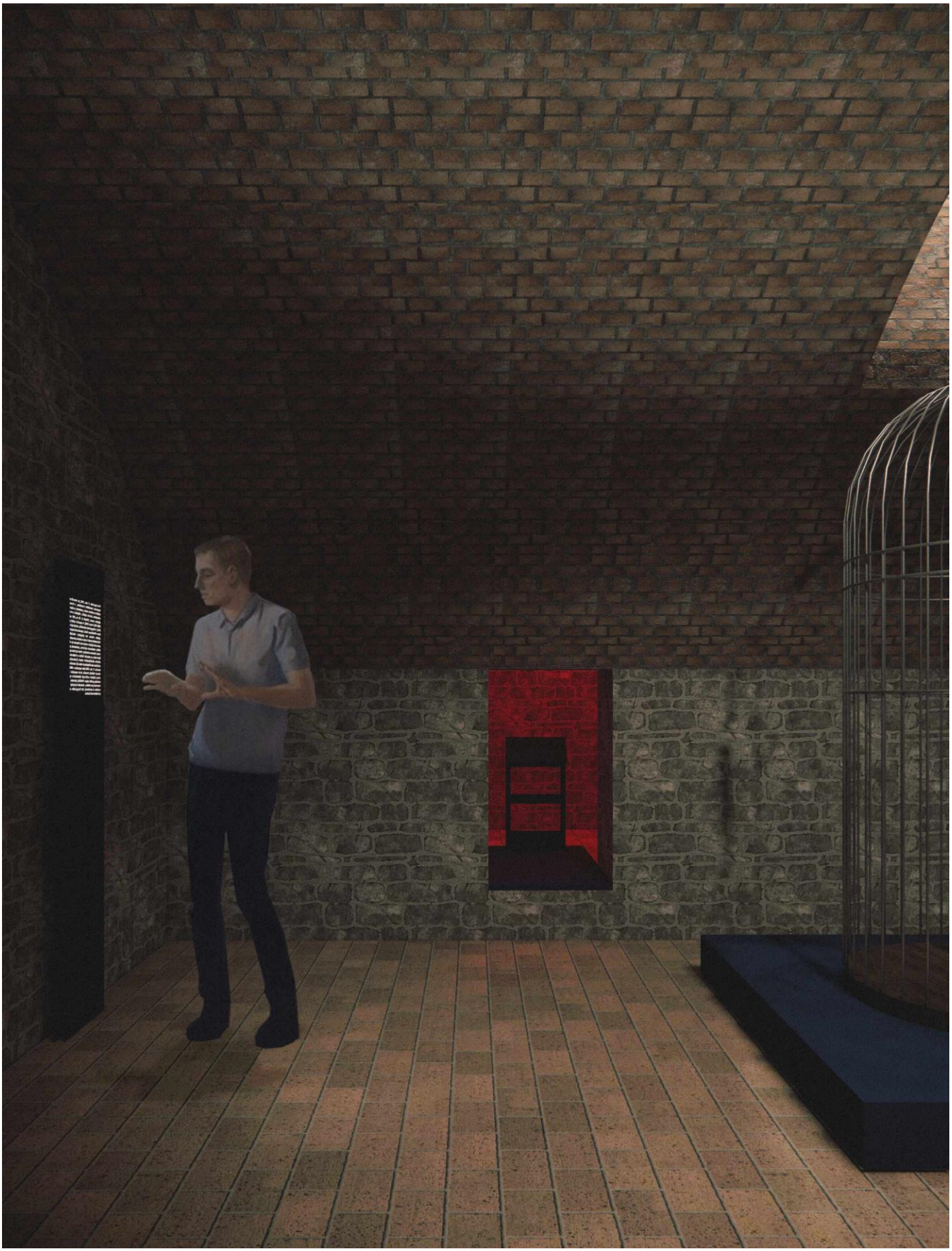

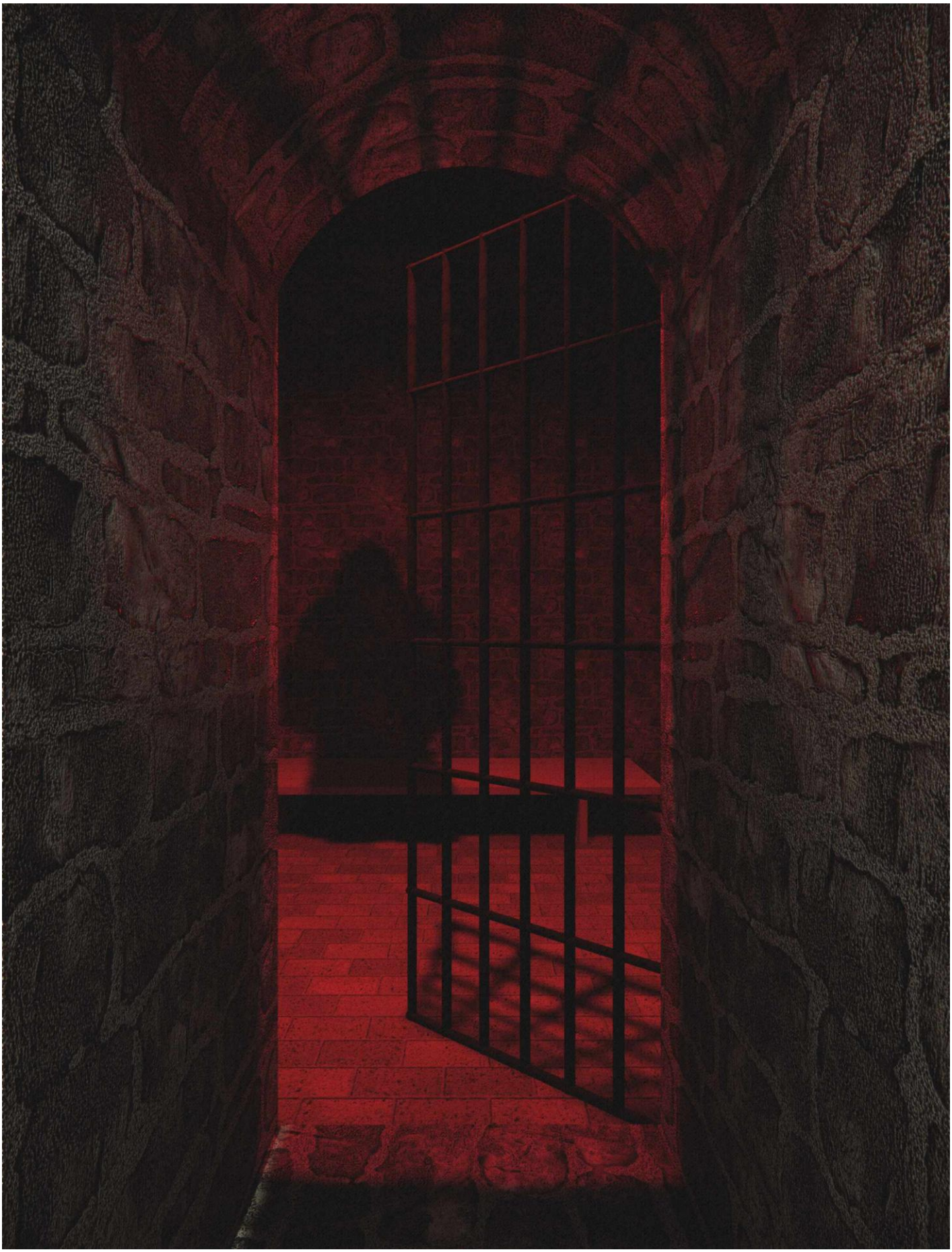

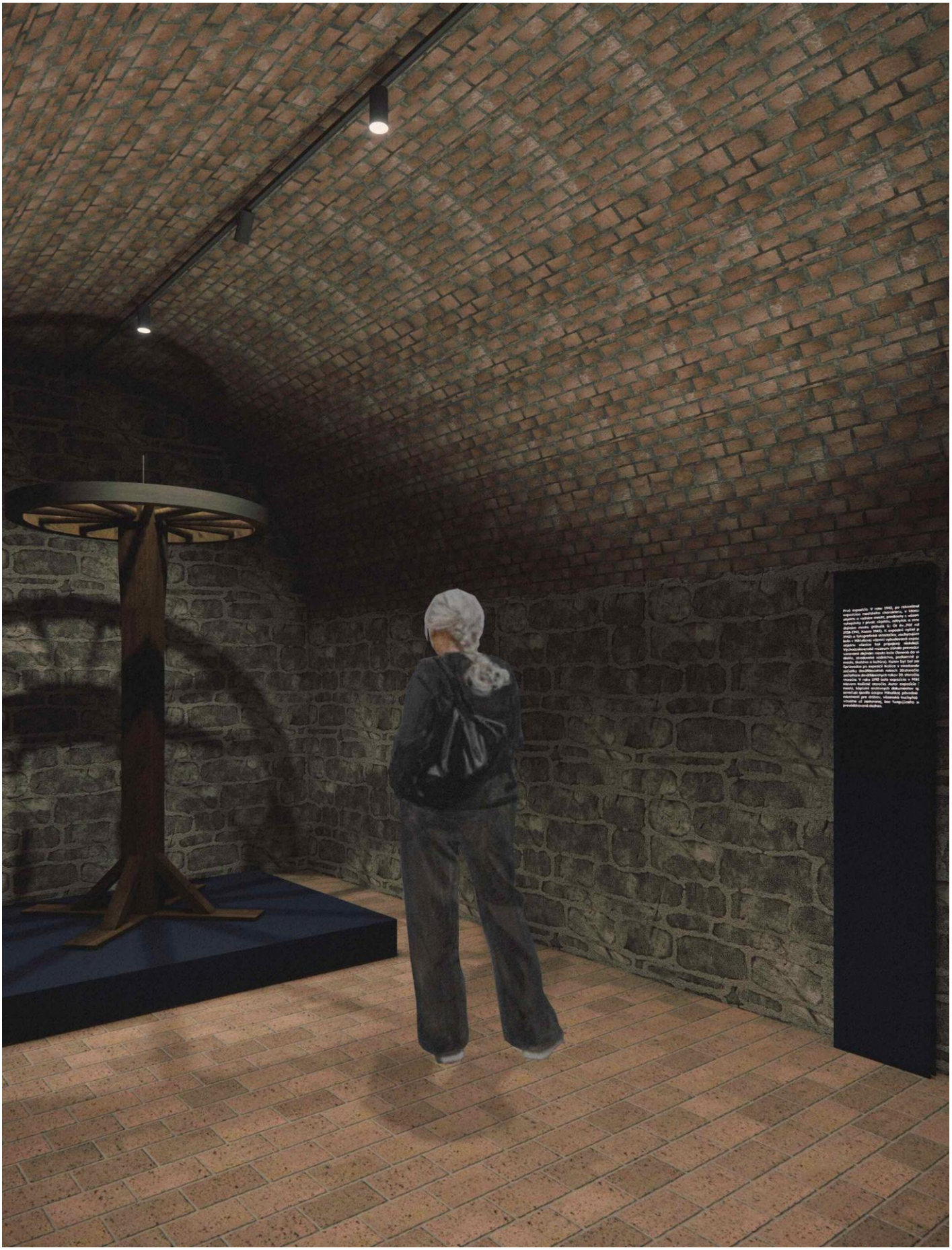

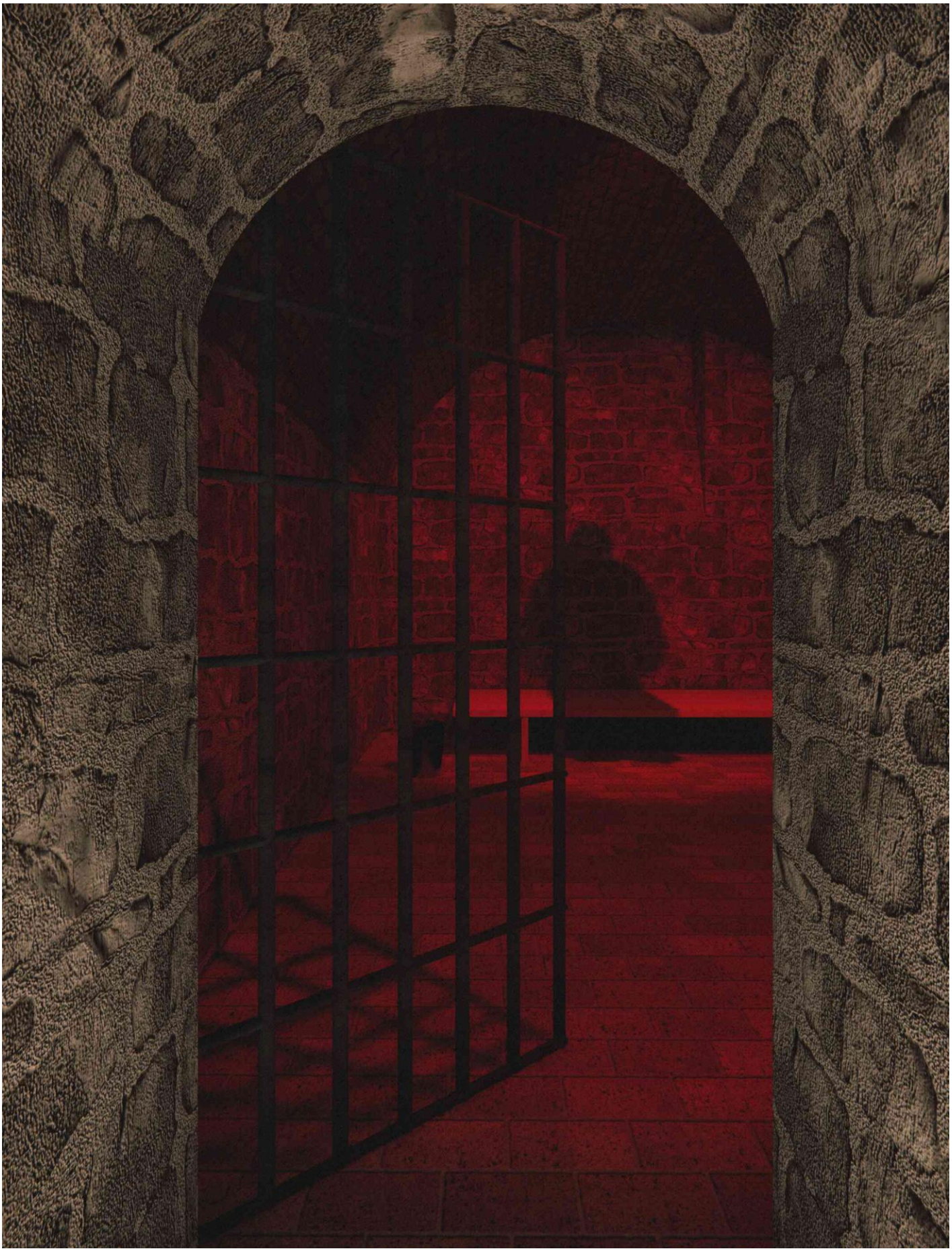

Súpis občanov mesta z roku 1762 uvádza
väznicu ako dom súdneho sluhu (praecario
civitatis) a pripomína, že na tom istom mieste je
aj byt kata - iustitie executor. Churertov plán
mesta z roku 1807 ju nazýva mestskou väznicou
a berecincom - „záchytkou"(Städtische Arrest
oder Berezinze) . Miklušova väznica slúžila
svojmu účelu až do začiatku 20.storočia, do roku
1911. V roku 1911 jej budovu mesto odovzdalo
ministerstvu kultu a národnej osvety a to ju
pridelilo vtedajšiemu Hornauhorskému
Rákóczího múzeu, ktoré ju používalo ako sklad
zbierok. Začiatkom štyridsiatych rokoch
20.storočia bol objekt renovovaný. Dvorné krídlo
Miklušovej väznice vtedy zbúrali. Pri zemných
20.storočia bol objekt renovovaný. Dvorné krídlo
Miklušovej väznice vtedy zbúrali. Pri zemných
prácach vyčistili podzemné podlažie západného
domu a prepojili ho s mučiarňou. V jednej z
miestnosti, slúžiacej ako smetiska, pôvodne
možno aj ako sklad sa našlo obrovské množstvo
úlomkov ale aj celých kusov kuchynskej
keramiky, čo viedlo k mylnej domnienke, že sa
tu mohla nachádzať tenčiarska dielňa. Vtedy tu
„objavili" aj „tajnú chodbu" - kanál smerujúci
popod ulicu, napájajúci sa na kanál tiahnuci sa
ulicou a ústiaci pôvodne do priekopy
vnútorného pásma opevnenia. Nazov objektu sa
donedávna odvodzoval od údajného kata
Mikluša pôsobiaceho v meste za čias Františka
II. Rákóczího.

Dnes vieme, že to nie je pravda, takýto kat v meste nikdy nepôsobil, začiatkom 18. storočia bol mestským katom Antonín Morávek /1702 – 1730/, a pomenovanie väznice ako Miklós , alebo Miklus pochádza od Franza Miklósyho /1815 – 1902/, ktorý bol v rokoch 1861 – 1889 správcom väznice. Obyvatelia mesta v tej dobe a aj v 1. polovici 20. storočia budovu objekt nazývali v maďarskej podobe ako „Miklós", alebo slovenskej „Miklus, Miklós".

Dnes vieme, že to nie je pravda, takýto kat v
meste nikdy nepôsobil, začiatkom 18. storočia bol
mestským katom Antonín Maršálek (1702 - 1710)
a pomenovanie väznice ako Miklós, alebo Miklós
pochádza od Franza Miklossyho (1815 - 1902),
ktorý bol v rokoch 1861 - 1889 správcom väznice.
Obyvatelia mesta v tej dobe a aj v 1. polovici 20.
storočia ľudovo objekt nazývali v maďarskej
podobe ako „Miklós", alebo slovenskej „Miklos,
Miklós".

Dnes vieme, že to nie je pravda, takýto kat v
meste nikdy nepôsobil, začiatkom 18. storočia bol
mestským katom Antonín Marsálek /1702 – 1710/
a pomenovanie väznice ako Miklós , alebo Mikluš
pochádza od Franza Miklóssyho /1815 – 1902/,
ktorý bol v rokoch 1861 – 1889 správcom väznice.
Obyvatelia mesta v tej dobe a aj v 1. polovici 20.
storočia ľudovú objekt nazývali v maďarskej
podobe ako „Miklós", alebo slovenskej „Mikluš,
Miklóš".

... nejeden väzeň sa snažil utiecť
komínom, ich snahy však boli
vždy zmarené dozorcami

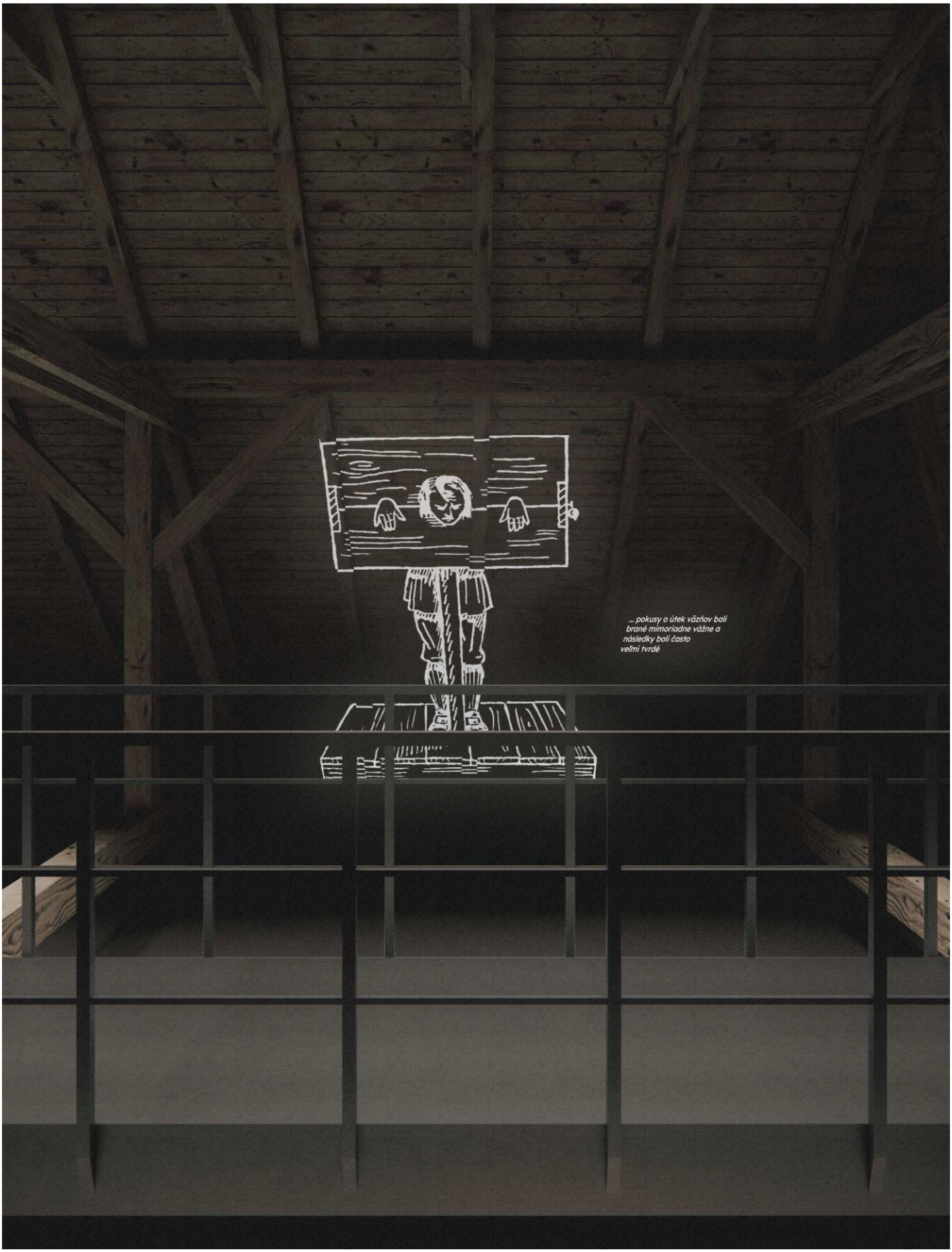
... pokusy o útek väzňov boli
brané mimoriadne vážne a
následky boli často
veľmi tvrdé

Dnes vieme, že to nie je pravda, takýto kat v meste nikdy nepôsobil, začiatkom 18. storočia bol mestským katom Antonín Martalek /1702 - 1710/ a pomenovanie väznice ako Miklós , alebo Mikluš pochádza od Franza Miklóssyho /1815 - 1902/, ktorý bol v rokoch 1861 - 1889 správcom väznice. Obyvatelia mesta v tej dobe a aj v 1. polovici 20. storočia ľudovo objekt nazývali v maďarskej podobe ako „Miklós", alebo slovenskej „Mikluš, Miklóš".

Pater Noster, qui es in caelis,
sanctificetur nomen tuum.
Adveniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua,sicut in caelo
et in terra. Panem nostrum
quotidianum da nobis hodie,
et dimitte nobis debita nostra
sicut et nos dimittimus
debitoribus nostris. Et ne nos
inducas in tentationem,
sed libera nos a malo.
Amen.

